

Scris de Florin Rusu

Miercuri, 04 Aprilie 2012 23:21

Dictatura opiniei publice face zilnic victime. Drept urmare, din ce in ce mai multi indivizi se tem sa mai trateze subiecte considerate "sensibile". Libera concurenta a ideilor pe piata, caracteristica liberalismului clasic, a devenit o relicva a unor vremuri de mult uitate atunci cand vine vorba de subiecte precum corectitudinea politica sau pacifismul. Te poti declara impotriva razboiului, inca mai poti denunta imperialismul SUA, cu putin succes ce-i drept, insa nu ai dreptul de a fi pacifist in Oriental Mijlociu. Daca faci aceasta greseala devii "antisemit".

Ultima victimă a consensului ideologic occidental este laureatul premiului Nobel pentru literatură, Gunter Grass. Vazut în trecut drept un "reper moral" de stanga progresista, autorul neamț și-a pierdut acest statut după ce a recunoscut în 2006 că la 17 ani, sfârșitul razboiului l-a surprins în poziția de membru SS. În realitate, Grass este departe de a fi un reper moral, dovada opiniei sale excentrice de stanga. Însă acuzele de nazism care îl s-au adus reprezintă mai mult dovada colectivismului închizitor al opiniei publice decât dovada adeziunii sale la doctrina național-socialista. Adeziune posibilă, de altfel, însă nedemonstrată. Este mult mai probabil ca Grass să fi fost la fel de nazist asa cum au fost comuniști toți tinerii români care la 17 ani erau membri UTC, cu actualul premier Mihai Razvan Ungureanu în frunte.

Dar ce spune Grass în poemul publicat în mai multe zile miercuri, de a fost crucificat imediat de întreaga opinie publică, în special de cea germană, și de multitudinea de organizații internaționale care se ocupă cu vanarea antisemitesmului? El denunță evenualele atacuri preventive israeliene impotriva Iranului pe simplul motiv că "se banuiește" că autoritățile de la Teheran vor să construiască o bombă atomică. De asemenea, el amintește că există o altă țară, întamplător chiar Israelul, "care dispune de ani de zile de un arsenal nuclear în creștere - chiar dacă este menținut secret - și fără control, pentru că nicio verificare nu este permisă". Potrivit [Hotnews](#), Grass denunță "tacerea generalizată asupra acestui fapt stabilă", deoarece "verdictul de antisemitism va cadea automat" asupra oricui va avea curajul să rupa această tacere. "De ce să nu spun acum (...) că puterea atomică Israel amenință pacea mondială deja atât de fragilă? Pentru că trebuie spus ceea ce ar putea fi prea tarziu maine. Nu voi tacea, pentru că m-am saturat de ipocriția Occidentului față de Israel", adăuga Grass. El cere "un control fără obstacole și permanent asupra arsenalului atomic israelian și a programului nuclear iranian, de către o instanță internațională recunoscută de cele două guverne".

Scris de Florin Rusu

Miercuri, 04 Aprilie 2012 23:21

Interesant este ca, spre deosebire de inchizitorii sai, care-l acuza de antisemitism numai pe baza autodenuntului sau ca a fost membru SS la 17 ani, Grass nu pare a pica in capcana invocarii unei vinovatii colective. El nu acuza cu nimic poporul israelian, dimpotriva chiar, ci doar politicile guvernului israelian si ale celui german. Pentru ca, aminteste el, Germania a furnizat in 2000 Israelului trei submarine care pot lansa rachete de croaziera cu incarcatura nucleara (multumesc lui Alex Nicolin pentru observatia din comentariu), doua dintre acestea pe banii contribuabililor germani. In 2005, Israelul a mai obtinut alte doua submarine germane, contribuind cu doua treimi la costul de achizitie. Recent, potrivit [Reuters](#), Berlinul a anuntat ca va mai furniza un astfel de submarin statului israelian, urmand a suporta o parte din costuri.

Inchizitorii nu neaga faptul ca Israelul ar detine arme nucleare, insa arata diferentele dintre cele doua regimuri: unul este democratic, altul autoritar. Una este sa detina arme nucleare un regim democratic, alta sa le detina unul autoritar. Prin definitie se presupune ca regimul democratic este pacifist si foloseste respectivele arme numai pentru autoaparare (mai nou, si actiunile preventive sunt legitimate de expertii in relatii internationale drept actiuni de autoaparare), in timp ce regimurile autoritare sunt agresive. Din pacate, istoria nu prea le da dreptate acestora, singura data cand a fost "folosita" in istorie o astfel de arma, nefiind "utilizata" de un regim autoritar, ci de cel mai democratic regim al vremii, Statele Unite ale Americii. In plus, chiar si celebra agentie [Stratfor Global Intelligence](#) sustine ca Iranul se afla departe de a detine capacitatile necesare construirii unei bombe atomice. Agentia americana afirma ca iranienii nu vad cu ochi buni armele atomice, pe care in trecut le numeauneltele Satanei. Si nici macar nu le considera utile, decat ca subiect de negociere. "In timp ce iranienii sunt destul de agresivi in limbaj, istoric ei au actionat intotdeauna extrem de prudent", este concluzia Stratfor, ignorata insa de opinia publica occidentală.

Iar pacifismul Israelului democratic este mai mult o iluzie alimentata de aceeasi opinie publice. Cu numai o zi inainte de crucificarea lui Grass, presa occidentală a ignorat la unison, cu o singura exceptie, [New York Times](#), o stire pe care o putem gasi insa in presa israeliana, in [Haaretz](#)

: Tribunalul Penal International (ICC) de la Haga a respins cererea palestiniană pentru investigarea crimelor de razboi israeliene din timpul operatiunii din Gaza. Motivul: "actualul statut acordat Palestinei de Adunarea Generală a ONU este cea de observator si nu de stat non-membru", iar statul ICC prevede ca numai statele recunoscute de Adunarea Generală se pot adresa Tribunalului. Si asta chiar daca ICC accepta ca Palestina a fost recunoscuta de 130 de state si chiar de unele organisme ale ONU. Insa nu si de Adunarea Generală! Cu alte cuvinte, o victimă nu poate acuza un agresor de viol daca are cumva buletinul expirat sau daca nu are carte de alegator.

De altfel, [o cablograma a Departamentului de stat dezvaluita de WikiLeaks](#) arata ca principalul motiv pentru care Israelul se opune recunoasterii statului palestinian este exact acesta: pentru a

Scris de Florin Rusu

Miercuri, 04 Aprilie 2012 23:21

---

nu se putea adresa ICC, care are ca principala ocupatie anchetarea "crimelor de razboi".

Potrivit [Amnesty International](#), numai putin de 1.400 de palestineni au fost ucisi in cadrul operatiunii, iar alte 5.000 de persoane au fost ranite. Jumatate din cei ucisi erau civili neinarmati, 300 erau copii, iar 85 femei.

Absenta stiri din presa este cu atat mai suspecta cu cat Israeul este mai mult decat prezent in presa mondiala. Potrivit ziaristului israelian [Chemi Shalev](#), daca iezi in calcul populatia diferitelor state din lume si o imparti la numarul de articole raportate de Google News, obtii un o victorie categorica a evreilor in ceea ce priveste prezenta in presa. Obtii o citare pe Google News la 50.000 de chinezi sau indieni, una la 8.000 de pakistanezi si alta la 5.000 de rusi. In plina primavara araba, gasesti o stire la 3.400 de egipteni si una la 1.200 de sirieni, in pofida recentelor violente. In schimb, fiecare 300 de evrei beneficiaza de o stire.

Explicatia lui Chemi Shalev:

"Disproportionate coverage of Israel is, in many ways, the flip side and the natural outgrowth of the disproportionate support that Israel enjoys, especially in America. And the "double standards" are but a consequence, aren't they, of the "shared values" that Americans and Israelis love to boast about."

Insa si mai interesanta este concluzia ziaristului israelian, aplicabila si cazului Gunter Grass, desi a fost scrisa cu doua luni inainte ca acesta sa apara, pe 3 februarie:

"Israel and its supporters increasingly prefer to shoot the messengers rather than listen to what they may have to say, to focus on the people holding the mirror rather than look at it directly; this see-no-evil, hear-no-evil attitude has now spread from the international to the Israeli media as well. In a classic case of cognitive dissonance, instead of facing up to the rather obvious and inherent contradiction between settlement activity, for example, and the pursuit of peace, sinister motives are ascribed to anyone who tries to point it out."

Cazul Gunter Grass: Cum pacifismul devine antisemitism

Scris de Florin Rusu

Miercuri, 04 Aprilie 2012 23:21

PS: Gunter Grass (din [New York Times Review of Books](#)):

"At fourteen I was a Hitler Youth; at sixteen a soldier, and at seventeen an American prisoner of war. These dates meant a great deal in an era that purposefully slaughtered one year's crop of young men, branded the next year's crop with guilt, and spared another. You can tell by the date of my birth that I was too young to have been a Nazi, but old enough to have been molded by a system that, from 1933 to 1945, at first surprised, then horrified the world. The man who is speaking to you, then, is neither a proven anti-fascist nor an ex-national socialist, but rather the accidental product of a crop of young men who were either born too early or infected too late." {comments on}